

ОРЛИН КРУМОВ
ТЕЗИ ТЕСНИ СВЕТОВЕ

chitanka.info

Една сутрин Траян Коцев си даде сметка, че в известна степен се е променил. Беше наедрял, пижамата му бе отесняла, а леглото — станало късо, тъй че краката му стърчаха с цели две педи извън завивките. Стана, разпори с ножица тясната материя и се загърна в едно одеяло, понеже в старите си дрехи не можеше да се побере.

Траян Коцев не загуби самообладание, просто си поръча по телефона нови дрехи — с пет номера по-големи.

За беда, през следващата нощ тялото му така бурно израсна, че новатау пижама се пръсна по шевовете, а завивката лежеше на корема му като носна кърпичка.

Сериозно е, помисли си той докато се обръщаше ребром, внимавайки да не смаже мебелите. Бе заел цялата стая по диагонал, освен това държеше краката си сгънати, което допълнително го притесняваше.

Навън прозвуча ревът на клаксон и Траян Коцев разбра, че служебната кола го чака. Отвори големия прозорец и с усилия изпъля през него. Шофьорът, който бе свикнал да го вижда във всякаква форма, прие това за поредната необходимост и отиде да търси камион. Коцев бе настанен в камиона и след около четвърт час пристигна в учреждението, което ръководеше от дълги години.

Но да влезе вътре не бе толкова просто — наложи се да разбият сводестия портал, както и някои вътрешни стени. С огромни усилия той пропъля до кабинета си, чиито стени предварително бяха съборени, тъй че с две фойета и още няколко канцеларии сега представляваше единно цяло. Отмести с два пръста секретарката и незабавно свика приближените си.

— Е, как ме намирате? — запита Траян Коцев, когато всички се събраха.

— По-величав от всеки друг път — обади се един от тях.

При тези думи тялото на Коцев се разтегна и единият му крак надникна през задния прозорец.

— Хм... А какво стана с бюджета? Знаете, че вчера здраво ни притиснаха.

Отговориха му, че благодарение на неговия остър ум и дипломатичност ударът е отбит. Тялото на дипломатичния шеф набъбна и гърбът му опря в тавана, който се изкриви, набръчка и с пукот се пръсна. Горестно, някой закрещя, че има земетресение.

— Сега разбирам — рече Траян Коцев. — От вашите хвалби се издувам, тъй че скоро ще достигна размерите на слон.

Всъщност нито един слон не би могъл да се мери с него и само след минута лицевата страна на сградата се срина, а Коцев се измъкна, помитайки оградата и уличните лампи.

— Все пак, не мога да ви се сърдя — продължи той. — Всеки има право да си каже мнението... Но ще трябва да се погрижите за мен.

Погрижиха се. Осигуриха му автомобил — специална изработка, но и той му умаля. Тогава, с къртовски труд всички учрежденски поданици прокопаха плавателен канал и Траян Коцев започна да се придвижва из града с кораб. Тъй като жилището му бе станало тясно, построиха му ново, сетне друго — още по-голямо, докато накрая разрушиха целия квартал, а Коцев легна върху стотици акри земя, мрачен като кит — самотник.

Тъй като му бе все по — трудно да се придвижва, Траян Коцев дърпаше конците от място — ръководеше съвещания, приемаше поклонници, даваше интервюта и нареждания.

Скоро градът му стана тесен, после областта и един ден краката му се потопиха в морето. След месец континентът се нагъна под тежестта му, гигантът ритна с крак Африка, перна с ръка и залепи двете Америки, докато...

Докато светът му отесня.

Траян Коцев се подпря на ръце, събра сили и с тежка въздишка се изправи. Трябваше да се пресели в друг свят — по-голям и по-удобен от неговия.

Вдигна крак, готов да стъпи върху новия свят, но той се оказа зает. На него се бе разположил един по-голям и по-заслужил човек.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.